

Man skal følge disse bestemte regler. Og det er regler, som vi erfaringsmæssigt nok må erkende mere har været en begrænsning på konkurrencen end en sikring af konkurrencen.

Fru Sonja Albrink refererede til det, der fremgår af fremsættelsestalen. Jamen det er jo en erkendelse af, at det, der jo sådan set var formålet tilbage i vist nok 1967, jo ikke var at lægge en begrænsning på konkurrencen. Det var et forsøg på at lave nogle spilleregler for, hvordan man kunne sikre en effektiv konkurrence og afveje hensynene.

Og det, vi må konkludere også efter de mange undersøgelser, der har været lavet af det arbejde, der er gået forud, er, at denne afvejning ikke har været rigtig efter vores opfattelse. At så de, der har været »beskyttet« imod en effektiv konkurrence, og dermed sådan set i en række situationer har kunnet få en højere pris, end hvis der havde været en effektiv konkurrence, gerne vil opretholde beskyttelsen, synes jeg ikke engang, man kan kritisere dem for. Det er fair nok. Det er varetægelse af deres særlige interesser, og jeg har respekt for nogle, der forsøger at varetage deres interesser, når det foregår på en åben og ærlig måde og i en dialog, men det er ikke efter min opfattelse det, der er vores opgave her i Folketinget.

Til fru Pernille Sams: Jeg var sådan set ret glad for fru Pernille Sams' ordførertale, for jeg synes, at det, der nemlig er helt centralt i den her lovgivning, er, at vi kommer væk fra, at man er bundet af det, der hedder pris og laveste pris som den eneste parameter og den positive tilkendevise af det økonomisk mest fordelagtige som princip. Det synes jeg er vigtigt.

Så synes jeg, at vi skal tage diskussionen åbent, om det nu også er rigtigt, at vi skal tvinge de private ind under det her regelsæt. Det mener jeg ikke er rigtigt. Det er i øvrigt heller ikke den retstilstand, vi har alle andre steder, for hvis vi tager de EF-direktiver, vi har, som jo regulerer i øvrigt, hvis vi tager bygge- og anlægsområdet, så sætter EF-direktiverne jo ind, når vi har udbud over 40 mio. kr. Så for at gøre det klart: Det her dækker sådan set kun hullet op til de 40 mio. kr., derefter er det EU-reglerne; men EU-reglerne er de private jo heller ikke forpligtet af.

Derfor kan vi sige, at i forhold til den måde, vi i øvrigt opfører os, er der ikke noget meget nyt. Når fru Pernille Sams siger, at de private gerne vil have, at vi lader dem omfatte af de her regler, så er i den definition de private kun dem, der

udfører entreprenørsiden – håndværkssiden – det er ikke udbyderne. De udbydere, jeg har haft kontakt med i den her forbindelse, har givet udtryk for, at de ønskede den frihed, som de jo i øvrigt har på alle andre områder.

Når det offentlige er med, starter vi endda med ca. 1,5 mio. kr., inden vi er inde under EU-udbudene. Hvis vi tager hele resten af feltet er der jo ikke licitationsregler for private. Det er der i dag kun på bygge- og anlægssiden.

Så jeg mener simpelt hen, at der er nogle misforståelser, og derfor vil jeg gerne strække hånden ud og spørge: Skulle vi ikke snakke lidt fornuftigt med hinanden, højre og venstre side i Folketingssalen, om det her?

Jeg vil sige, jeg var glad for hr. Kim Behnkes tale, for jeg kunne efterhånden slet ikke se det politiske billede her i salen for mig. Jeg synes, at man sagde det helt modsatte af, hvad jeg havde forventet.

Det er sådan set også henvendt til hr. Egil Møller, der mente, at det var et problem, hvis det var sådan, at man skulle fjerne begrænsningen på at indhente mere end to underhåndsbud, hvor man i dag kun må indhente op til to underhåndsbud. Jamen det er jo kun for at sikre, at vi får en høj konkurrence her.

I øvrigt betyder det der med, at der er en grænse, at de forskellige brancheorganisationer og andre ikke har mulighed for at sige, at det skal de jo så holde styr på, og derfor vil de gerne have besked om alle, der nu giver bud på det her, sådan at de kan kontrollere. Derefter får de så alle chancer for at lave mestergrise og kontrollere, at der ikke er nogen, der kommer til at byde for lidt.

Jeg er helt sikker på, at Dansk Folkeparti, når man får tænkt sig om og får diskuteret det i gruppen, ikke kan mene det, som hr. Egil Møller sagde. Vi har jo tre behandlinger af en lovgivning, for at misforståelser kan blive ryddet af vejen og vi kan få den gode dialog med hinanden.

Så var der hr. Kim Andersen, som jeg ikke synes jeg skal sige så meget til, for jeg forstod, hr. Kim Andersen var sendebud for den normale ordfører på erhvervsområdet, hr. Svend Erik Hovmand. Derfor synes jeg ikke, at det vil være fair at ansvarliggøre hr. Kim Andersen for voldsomt for det, han sagde. Men det var en højst bemærkelsesværdig tale, der blev holdt af ordføreren for det parti, man vel godt kan give betegnelsen udbudspartiet. Der blev ikke givet sådan meget klare meldinger, kun ret stærk kritik.